

معاونت پژوهشی مدرسه علمیه حضرت

زینب(س) شهرستان امیدیه - پاییز ۱۳۹۸

مختصری از زندگانی امام حسن عسکری (علیه السلام)

امام حسن عسکری (علیه السلام و یا «ابو محمد» یازدهمین امام شیعیان است که در سال ۲۳۲ ق چشم به جهان گشود. بعد از آنکه پدرشان امام هادی (علیه السلام) توسط خلیف وقت به سامرا احضار شد. ایشان نیز به همراه پدر به آن شهر رفته و تا زمان شهادت در همانجا زیر نظر مأموران خلفای عباسی بود. شش خلیفه عباسی به نامهای «متوکل»، «منتصر»، «مستعین»، «معتز»، «مهدی»، «معتمد» در زمان زندگی کوتاه حضرتشان حکومت را در اختیار داشته و در نهایت، ایشان بعد از ۲۸ سال زندگی و ۶ سال امامت، در تاریخ ۲۶۰ ق به دستور معتمد به شهادت رسیده و در همان شهر سامرا و در کنار مزار پدرشان به خاک سپرده شدند. زندگی آن حضرت، آکنده از تلاش و جهاد در راه تبلیغ معارف دینی بود و شاگردان بسیاری در مکتب او تربیت یافتند. حضرتشان با دختری از رومیان ازدواج کرد که حاصل این وصلت امام مهثی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بوده که اکنون امام زنده شیعیان است و آنان در انتظار ظهور اویند.

امتیازات برجسته امام حسن عسکری (علیه السلام)

۱. مخزن علم الهی

خداوند متعال در حدیث شریف «لوح» امام حسن عسکری (ع) را این گونه معرفی می کند: «اخرج منه الداعی الی سبیلی، والخازن لعلمی، الحسن (و از امام هادی (ع) فرزندی به وجود آورم که مردم را به راه من دعوت و فرا می خواند. وی مخزن علم من بوده و نامش حسن (ع) است.

۲. امام حسن عسکری (علیه السلام)؛ نور خدا

رسول خدا (صل الله علیه و آله و سلم در حدیث «ابی» در شأن امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمود: «خداوند او را، نور خود در شهر هایش و خلیفه خود در سراسر زمینش نمود و همچنین او را مایه عزت امتش و راهنمای شیعیانش و شفاعت کننده آنها در پیشگاه خدا و مایه عذاب برای مخالفان و حجت برای دوستانش و برهان و دلیل برای معتقدان به امامتش قرار داد.

در عزای امام عسکری آید ز نای اهل دل
صد فغان همراه با شور و نوا یابن الحسن
آب شد شمع وجودش ز آتش زهر ستم
خاک غم بر سر کنم زین ماجرا یابن الحسن

منابع:

۱. کتاب چشمه های معرفت جلد ۱۳

۲. تحف العقول

۳. <https://hawzah.net>

وصیت نامه امام حسن عسکری (علیه السلام)

امام حسن عسکری علیه السلام چند روز قبل از شهادت در مجلسی که چهل تن از دوستان و یاران ایشان، از جمله: محمد بن عثمان، معاویه بن حکم و محمد بن ایوب حضور داشتند، بعد از نشان دادن جمال زیبایی حضرت مهدی علیه السلام چنین فرمود: او (اشاره به حضرت مهدی علیه السلام) بعد از من صاحب و خلیفه شماست. او قائمی است که گردنهای منتظرانه به سوی او کشیده می شود. هنگامی که زمین از ستم و ناروا پر شد، خروج می کند و زمین را از قسط و عدل سرشار می سازد.

آنگاه حضرت به شیعیان وصیتی فرمود که در آن، مکارم اخلاق، تقوای الهی، مصالح عمومی، روابط حسنه با اهل سنت و راه های خودسازی مطرح گردیده است:

«أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ الْوَرَعِ فِي دِينِكُمْ وَ الْإِحْتِهَادِ لِلَّهِ وَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ إِدَاءِ الْأَمَانَةِ إِلَى مَنْ اتَّيَمَّنَكُمْ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ وَ طَوْلِ السُّجُودِ وَ حُسْنِ الْجَوَارِ فِيهِذَا جَاءَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ»

۳. دوری شیطان از امام حسن عسکری (علیه السلام)

محمد بن اقرح می گوید: من برای امام حسن عسکری علیه السلام نوشتم: «آیا امام، محتلم می شود؟» پس از آنکه نامه را فرستادم، پیش خود گفتم: «احتلام یک نوع نفوذ شیطان است و خداوند اولیای خود را از نفوذ شیطان حفظ کرده است.» پس از چندی، جواب امه آن حضرت به من رسید که در آن نوشته بود: «حال امامان در خواب، همان حالشان در بیداری است. خواب چیزی از حال آنها را تغییر نمی دهد و خداوند اولیای خود را از تماس شیطان حفظ کرده است، همانگونه که خودت پیش خود، پاسخ را یافتی.»